

Radnai István

Most is az időben*Bata Jánosnak*

az idők jönnek az idők vannak
neki a határnak
hol kifelé hol befelé
ugyanaz a gonosz-
ság ezer alakban

az idők jönnek az idők vannak
egyre jönnek
a világ
amit annak hiszünk
a világ rohan a sziklának fának
csapódik a földnek

az időben

az időn kívül a bolygók
és nap-csillagok
élik ki ciklusukat
ott is sokkal több a fekete anyag

itt sok a fekete angyal

mézeskalács papírtrombita

a nyár végét ígéri az idő
hűvös szelek kísérnek korán esteledik
a hegyről hűvösen leszakad
a pokrócot válladra teríted
nem kívánsz már hűtött italokat
percről percre hűl a véred is

a nyár végét ígéri az idő
véget ér a búcsú
nem csak a sok sátor szedelőzködik
a templom kulcsát a harangozó
vacogva zsebre teszi
a templomba beszorult a meleg
hívek emlékeztek a szent királyra

a nyár végét ígéri az idő
hol vagy istván király
néped ma új szentet kíván
őszre hajlik nélküled az idő
szél borzolja ősz haját
néped ma új szentet kíván
olvasd fel intelmeid

néped ma új szentet kíván
a nyár végét ígéri az idő
fogy a remény fogy a hit
országodon kergeti az avart a szél
a halálra szánt idei lomb búcsúzik
tehetetlen néped félelemtől vacog

a nyár végét ígéri az idő
ígérj törvényt ígérj imát
ajánld fel népedet a szűznek koronád
forgandó a szél fogy néped s a hit
estéli suttogása kísért
ígéri hamis ígét hirdeti a kor
olvasd fel intelmeid

a nyár végét ígéri az idő
még hallom zúgni az orgonát
hol vagy istván király
a harangozó is kulcsra zárta templomot
szél borzolja a hívek ősz haját
néped ma új szentet kíván

A Kéz, amely újból felemel

Lassan ezer év telt el azóta. A bolygók és csillagok Urának mit számít az idő! Lesz, aki megéri a kerek évfordulót, és magyarul beszél, magyarul imádkozik az ezeregyszázadik évben is.

Egy kéz fekszik előttünk, de a műből nem ennyi maradt. Mindössze ennyi a nyomaték, amely pecsétje a hitnek, a valódi Európának, a nyugati kereszténységnek. A kéz, amely megtartott.

Hiszen kell most is az erős kéz. Vihar van odakint. Hánykolódnánk, mint a kormányos nélküli hajó. De ez a kéz kivetette a remény horgonyát. Tépik rendesen a horgonyláncot!

Amikor most felnézünk az égre, kékje sejlík a habos fellegek mögött, mintha ruhája lenne, annak, Aki felettünk őrökdi.

Akit a távozó lélek jobban látott, mint talpunk alatt a rögöt. A rögöt, amelyen olykor csüggedt szemünk függ. Nehogy elbotoljunk.

Ha nem lenne a Kéz, az erős kéz, amely több mint ezer éve törvényt adott. És ez a törvény, melyet Égi Anyánk felügyel az ég kék ruhája mögöl, és Arcát csak nagy bajban mutatja meg. Tekintete perzsel, ha távozásra inti a Kígyót, és selymesen simogat, amikor vigasztal.

A Kéz itt maradt, tiszteljük a kezet! Súlyos kéz, de súlyát Isten adta, és rajtunk tartotta. Ha ez a kéz nem marad ránk, hogy örökké emlékezzünk, hányszor érdemeltük volna, Isten Keze lesújtson. Személyünkre és népünkre!

Ha le is sújtott a Történelem Keze, ez a Kéz fölénk terjesztette súlyos vitézi kardját és a törvényt. Segítségül hívta Anyánkat, akinek Nemzetünket felajánlotta, kezével az ég felé emelve Koronáját. 1038. Boldogasszony Ünnepe.

Imádkozók